

تدقیق اثر جریان‌های ثانویه در توزیع عرضی میانگین عمقی سرعت در کanal مرکب

سید محمد رضا علوی مقدم * (استادیار)

میلاد بردبار (کارشناس ارشد)

گروه مهندسی عمران، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

مهندسي عمران شريف، تابستان (۱۳۹۴) دورى ۳، شماره ۱، ص. ۱۵۱-۱۵۰ (پادشاه فتن)

حل تحلیلی توزیع عرضی میانگین عمقی سرعت در کanal مرکب، به روش شیونو و نایت موسوم است. عامل Γ به اثر جریان‌های ثانویه در محاسبات اشاره دارد و در خصوص تدقیق آن، پژوهش‌های زیادی صورت گرفته و در تماقی آنها، کمیت Γ در عرض هر بخش از کanal مرکب ثابت فرض شده است. در پژوهش حاضر، مقاییر دقیق Γ بر اساس داده‌های SERC-FCF محاسبه و نشان داده شده است که ثابت فرض کردن عامل Γ ، نتایج را به طور تقریبی برآورد می‌کند. رسیدن به دقت بالاتر با انتخاب مدلی با تابعی درجه سوم از Γ نسبت به عرض کanal y حاصل می‌شود. حل تحلیلی بر اساس قوای ارائه و نتایج توزیع سرعت و تنش برشی بستر بر اساس مدل پیشنهادی، در کنار نتایج روش موجود با مقاییر آزمایشگاهی مقایسه شده است. مدل ارائه شده در پژوهش حاضر، خطای نسبی میان مقادیر سرعت مشاهداتی و محاسباتی را نسبت به مدل رایج شیونو و نایت، از $1/9$ به $2/3$ درصد کاهش داده است.

alavi1675@mshdiau.ac.ir
milad.bordbar@yahoo.com

واژگان کلیدی: کanal مرکب، روش شیونو و نایت، جریان‌های ثانویه، میانگین عمقی سرعت، تنش برشی بستر.

۱. مقدمه

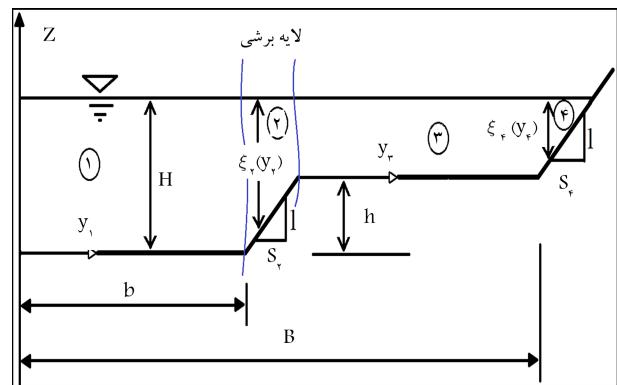
بررسی کanal مرکب در مطالعات پژوهشگران، عموماً در مقطعی کلاسیک و متقارن صورت می‌گیرد، که نیمی از آن در شکل ۱ مشاهده می‌شود، که در آن، y مختصه‌ی عرضی، Γ تابع عمق در محدوده‌های شیب دار، H عمق جریان در کanal اصلی، h تراز بستر سیلاب دشت، S شیب جانبی دیواره‌ها، 2θ عرض کanal اصلی و $2B$ عرض کامل کanal است.

نخستین تلاش برای یافتن توزیع عرضی سرعت در کanal مرکب در جریان یکنواخت به نوشتار هاک (۱۹۵۸) [۱] بر می‌گردد، [۱] که در آن در باره‌ی ارتباط خطی میان تنش برشی عرضی σ_{yy} و گرادیان مجدد توزیع عرضی سرعت بحث شده است و با توجه به آن که تنش برشی بستر σ_{zz} نیز از طریق رابطه‌ی دارسی - واپسیخ به مجدد سرعت میانگین‌گیری شده در عمق $z = U$ ارتباط دارد، لذا با یک انتگرال گیری نسبت به عمق، اجزاء معادله‌ی ممتدوم جریان یا همان تاویر استوکس، ساده‌سازی صورت گرفته و بر حسب مجدد سرعت نسبت به مؤلفه‌ی عرضی کanal در شکل ۱، رابطه‌ی دیفرانسیل خطی مربوط به دوم ارائه شده است. معادله‌ی ممتدوم جریان در نهایت به یک پاسخ نمایی برای توزیع عرضی سرعت بر حسب مختصه‌ی عرضی U محدود نمی‌ماند، بلکه توزیع سرعت در تمامی عرض مقطع برآورد می‌شود، که در و تبدیل آن به نقطه‌ی عطفی در محاسبات مربوط به کanal مرکب شد، که تا امروز با عنوان SKM^۲ مورد استفاده‌ی بسیاری از پژوهشگران قرار گرفته است. شیونو و نایت، سه سال بعد ۱۹۹۱ معادلات تحلیلی پیشین را مجدداً با حضور اثر برهم‌کشش جریان‌های غیرطبولی بازنویسی کردند [۲] و بحث مفصلی پرامون تدقیق عددی عوامل

کanal مرکب، عنوانی است که به مقاطعی با دو یا چند بخش نسبتاً مجزا در برش عرضی داده شده است. در کانال‌های مرکبی، که در طبیعت به فراوانی وجود دارند، جریان‌های عادی در بخش پایین تر کanal، موسوم به کanal اصلی جریان دارد و در شرایط سیلابی، دیگر بخش‌های کanal که سیلاب دشت خوانده می‌شوند، در گذردهی جریان مشارکت می‌جویند. تفاوت فاحش میان سرعت‌ها در مرز کanal اصلی و سیلاب دشت، موجب برهم‌کشش شدید جریان بین نواحی مذکور می‌شود. پدیده‌ی اخیر، ساختارهای گردابی بی در کanal مرکب ایجاد می‌کند که عملاً دیدگاه یک بعدی را در تحلیل جریان در کanal‌های مرکب، حتی در پایه‌ی ترین پرسش هیدرولیک، یعنی برآورد ظرفیت انتقال، با ناتوانی نسبی رو برو می‌سازد. از این رو، پژوهشگران به شیوه‌سازی سرعت‌های موضعی در کanal مرکب روی آورند. تلاش در جهت برآورد توزیع میانگین عمقی سرعت در عرض مقطع، محور مهم ترین پژوهش‌های کanal مرکب در بیش از دو دهه‌ی گذشته بوده است. در دیدگاه اخیر، هر چند همانند دیدگاه‌های یک بعدی، سرعت فقط در راستای طولی کanal برآورد می‌شود، اما محسوبه‌ی آن به یک (یا سه) مقدار، با عنوان سرعت متوسط مقطع (یا زیرمقطع) محدود نمی‌ماند، بلکه توزیع سرعت در تمامی عرض مقطع برآورد می‌شود، که در حقیقت یک دیدگاه شبیه دو بعدی را نتیجه می‌دهد.

* نویسنده مسئول
تاریخ: دریافت ۲۴، ۱۳۹۷، ۶؛ اصلاحیه ۵، ۱۳۹۷، ۹، ۲۴ پذیرش ۱۳۹۷، ۹، ۲۴

تحت (زیرمقاطع ۱ و ۳ در شکل ۱) نیز صورت گرفته است. روش‌شناسی به کار رفته بدین شرح است که ابتدا با محاسبه‌ی دقیق Γ و تحلیل نظری ثابت شده است که تابع مناسب برای عامل Γ از درجه‌ی سوم نسبت به مختصه‌ی عرضی کanal است. سپس با تکیه بر چند سری از دقیق‌ترین داده‌های آزمایشگاهی در این زمینه (داده‌های آزمایشگاهی میانگین عمقی سرعت مربوط به آزمایشگاه SERC-FCF^[۷]، سری‌های ۲ و ۴) و تخمین تابع مناسب در هر مورد، مقدار سرعت در عرض مقطع، با روش مرسوم (ثابت فرض کردن Γ) و روش پیشنهادی نوشتار حاضر متغیر فرض کردن Γ ، محاسبه و مقایسه شده است. نتایج حکایت از برتری مدل پیشنهادی پژوهش حاضر در برآورد Γ و آثار مثبت آن در پیش‌بینی دقیق‌تر سرعت، به خصوص در ناحیه‌ی لایه‌ی برشی دارد.

شکل ۱. مقطع عرضی نیمی از کanal مرکب کلاسیک و معرفی علامت.^[۱۲]

۲. پیش‌زنینه‌ی نظری SKM

در یک کanal باز مرکب مطابق شکل ۱، مؤلفه‌ی طولی معادله‌ی اندازه‌ی حرکت در ترکیب با معادله‌ی پیوستگی برای جریان پایدار و یکنواخت (دوبعدی) و تراکم ناپذیر یا همان RANS^۸ به صورت رابطه‌ی ۲ است:^[۱۲]

$$\frac{\partial}{\partial y} (-\rho \bar{u}\bar{v}) + \frac{\partial}{\partial z} (-\rho \bar{u}\bar{w}) + \rho g S_* = \rho \left[\frac{\partial (UV)}{\partial y} + \frac{\partial (UW)}{\partial z} \right] \quad (2)$$

که در آن، U ، V و W به ترتیب مؤلفه‌های سرعت در راستای x (راستای طولی کanal)، y (راستای عرضی)، z (راستای عمقی) و \bar{u} ، \bar{v} و \bar{w} میانگین زمانی نوسان‌های سرعت جریان آشفته به ترتیب در راستای ذکر شده هستند. ρ چگالی آب و S_* نیز شبیه طولی کanal ($S_* = \sin\theta$) است. که در پژوهش حاضر، θ زاویه‌ی راستای طولی کanal x با افق است.

۱۰. روش شیونو و ثابت SKM

میانگین عمقی معادله‌ی اندازه‌ی حرکت با انتگرال‌گیری از رابطه‌ی ۲ روی مختصه‌ی عمقی و با استفاده از قاعده‌ی لاپیسیز و تعریف متوسط عمقی با استفاده از اندیس d برای کمیت‌ها به دست می‌آید (رابطه‌ی ۳):^[۱۲]

$$\frac{\partial}{\partial y} (H \bar{\tau}_{yx}) - \tau_b \sqrt{1 + \frac{1}{S_*^2}} + \rho g S_* H = \frac{\partial}{\partial y} [H(\rho UV)]_d \quad (3)$$

که در آن، τ_b تنش برشی سترکanal و S شبیه جانی است و طبق تعریف میانگین عمقی می‌توان گفت که d ($\mu(UV)$) از رابطه‌ی ۴ به دست می‌آید:^[۱۲]

$$(\rho UV)_d = \frac{1}{H} \int_0^H \rho UV dz, \bar{\tau}_{yx} = \frac{1}{H} \int_0^H (-\rho \bar{u}\bar{v}) dz \quad (4)$$

حل تحلیلی معادله‌ی ۳ می‌تواند در حالت کلی بر اساس دو فرض مربوط به لزجت گردابه‌ی حاصل شود (مطابق روابط ۵):^[۱۲]

$$\bar{\tau}_{yx} = \rho \bar{e}_{yx} \frac{\partial U_d}{\partial y} \quad ii, \quad \bar{e}_{yx} = \lambda U_* H \quad (5)$$

که در آنها، \bar{e}_{yx} متوسط عمقی لزجت گردابه‌ی، λ ضریب بی‌بعد لزجت گردابه‌ی و $U_* = \sqrt{\tau_b/\rho}$ سرعت برشی موضعی است. با استفاده از ضریب اصطکاک دارسی - وايسپاخ f ، تنش برشی سترکanal τ_b و سرعت موضعی برشی U_* مطابق رابطه‌ی ۶ به U_d مرتبط می‌شوند:^[۱۲]

$$\tau_b = \frac{f}{\lambda} \rho U_d^2, \quad U_* = \sqrt{f/\lambda} U_d \quad (6)$$

هیدرولیکی سه‌گانه‌ی آن انجام دادند. عوامل مذکور به ترتیب عبارت‌اند از: ضریب اصطکاک دارسی وايسپاخ f ، ضریب بی‌بعد لزجت گردابه‌ی λ و عبارت ناشی از اثر جریان‌های ثانویه عرضی Γ . سه عامل هیدرولیکی ذکر شده، که عموماً در هر بخش مجزا از مقطع (زیرمقطع) در عرض کanal ثابت می‌شوند، به ترتیب نماینده‌ی برهم‌کنش‌های گردابه‌ی، انتقال ممتد میان کanal اصلی و سیلاند داشت و آثار سرعت‌های غیر طولی هستند.

مزیت SKM نسبت به سایر روش‌های برآورد دیگرند از کanal مرکب، همچون: «روش تقسیم مقطع»^۳، «روش مقطع واحد»^۴ و «روش همبستگی»^۵ در محاسبه‌ی توزیع عرضی سرعت میانگین عمقی است. دیگر با انتگرال‌گیری از سرعت میانگین عمقی، روی عرض مقطع محاسبه می‌شود. در حالی که در سه روش پیش‌گفته‌ی اخیر، در بهترین حالت برای هر زیرمقطع از کanal مرکب، یک مقدار سرعت میانگین در مساحت برآورد می‌شود.^[۱۲] البته بدیهی است که توفیق SKM به تخمین هر چه دقیق‌تر سه عامل هیدرولیکی مذکور وابسته است. از سال ۲۰۰۰ به بعد، پژوهش‌های بسیاری منحصراً به مدل سازی جمله‌ی مربوط به اثر جریان‌های ثانویه Γ در معادله‌ی دیفرانسیل SKM پرداخته‌اند،^[۱۰-۱۵] که این امر نشان‌دهنده‌ی اهمیت اثر جریان‌های غیرطولی و تأثیر به سرای آن در شبیه‌سازی دقیق هیدرولیکی جریان است. در سال ۲۰۰۸، پژوهش نوینی در باب تغییرات پارامتر هیدرولیکی Γ در محدوده‌ی کف شبیه‌دار (زیرمقاطع ۲ و ۴ در شکل ۱) صورت گرفت،^[۱۱] که نشان داد Γ تابعی خطی از عمق جریان است. این محدوده، که در شکل ۱ با شبیه جانی S : نمایش داده شده است، عمق متغیر دارد و به لایه‌ی برشی^۶ معروف است و پیچیدگی‌های خاصی را در معادلات و محاسبات ایجاد می‌کند.

روشن است که اگر مقادیر عامل Γ ، اعدادی ثابت یا توابعی ساده همچون تابع خطی باشند، روش محاسباتی جذابیت کاربردی بیشتری خواهد داشت. اما از سوی دیگر، ماهیت پیچیدگی‌های جریان در کanal مرکب موجب شده است که تلاش‌های قبلی، همچنان در مزبین کanal اصلی و سیلاند داشت، دقت کافی در برآورد سرعت‌های مشاهده‌ای نداشته باشند.

از این رو در پژوهش حاضر، تابع غیرخطی برای برآورد Γ استفاده و نتیجه‌گیری شد که پارامتر Γ در هر دو زیرمقاطع با کف تخت یا شبیه‌دار، توابعی درجه ۳ نسبت به عرض به صورت رابطه‌ی ۱ هستند:

$$\begin{cases} \Gamma_{constant depth} = O(y^\Gamma) \\ \Gamma_{sideslope} = O(\xi^\Gamma) \end{cases} \quad (1)$$

لذا هدف اصلی پژوهش حاضر، تدقیق عبارت جریان‌های ثانویه‌ی Γ در روش شیونو و ثابت است. این تدقیق علاوه بر محدوده‌ی لایه‌ی برشی، در محدوده‌های با کف

در جدول اخیر، $D_r = (H - h)/H$ عمق نسبی است و سایر کمیت‌ها در مراجع مرتبط بحث شده‌اند. مطابق پیشنهاد پیشتر مراجع جهت همگن کردن معادله‌ی دیفرانسیل ۷، بهترین روش تاکنون پیشنهاد آبریل^۹ و همکاران^[۱۶] بوده، که فرض کرده است: $\Gamma = \beta \rho g S \cdot H$

اصلی ۱۵° و برای سیالاب داشت ۲۵° پیشنهاد شده است.

با تبعیت از پیشنهاد اخیر، معادله‌ی ۷ به شکل نهایی مطابق رابطه‌ی ۹ می‌رسد:

$$(1 - \beta) g S \cdot H - \frac{f}{\lambda} \sqrt{1 + \frac{1}{S^2}} U_d^2 + \frac{\partial}{\partial y} \left(\lambda H^2 \sqrt{\frac{f}{\lambda}} U_d \frac{\partial U_d}{\partial y} \right) \quad (9)$$

ملحوظه‌ی می‌شود که معادله‌ی ۹ بر حسب $(y)^d$ خطی مرتبه‌ی دوم است و واجد حل تحلیلی خواهد بود:^[۱۲, ۳, ۲]

- در محدوده‌ی عمق ثابت (کف تخت) مطابق روابط ۱۰ و ۱۱:

$$U_d = [A_1 e^{\gamma y} + A_2 e^{-\gamma y} + k]^{1/2} \quad (10)$$

$$k = \frac{\lambda g S \cdot H}{f} (1 - \beta), \quad \gamma = \sqrt{\frac{2}{\lambda}} \left(\frac{f}{\lambda} \right)^{\frac{1}{4}} \frac{1}{H} \quad (11)$$

- و برای محدوده‌ی با شیب جانبی S : ۱ (کف شیبدار) مطابق روابط ۱۲ و ۱۳^[۱۱, ۱۲]

$$U_d = [A_1 \xi^\alpha + A_2 \xi^{-\alpha-1} + \omega \xi]^{1/2} \quad (12)$$

$$\alpha = -\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \sqrt{1 + \frac{S(1+S^2)^{\frac{1}{2}}}{\lambda} (\lambda f)^{\frac{1}{2}}} \quad (13)$$

که در آن، ξ عمق موضعی است و بسته به موقعیت کف شیبدار از رابطه‌ی ۱۴ حاصل می‌شود (شکل ۱):

$$\xi = H - \frac{y - b}{S} \quad (14)$$

۲.۲. شرط‌های مرزی

در معادله‌های ۱۰ و ۱۲، ضرایب A_1 الی A_4 ثابت‌های انتگرال‌گیری هستند، که از شرایط مرزی تعیین می‌شوند. شیونو و نایت^[۱۹۸۸] در اصل دو شرط مرزی را برای هر زیرمقطع عرضی، که بخشی را به بخش دیگر متصل می‌کند (بخش‌های چهارگانه شکل ۱)، پیشنهاد کرده‌اند:

- شرط عدم لغزش ایجاد می‌کند که سرعت در انتهای سیالاب داشت‌ها صفر باشد (شرط مرزی دریشه).^[۱۲]

- پیوستگی میانگین عمقی سرعت (شرط مرزی دریشه) رابطه‌ی ۱۵.^[۱۲]

$$(U_d)_i = (U_d)_{i+1} \quad (15)$$

- پیوستگی مشتق عرضی میانگین عمقی سرعت، که به معنی هم شیب شدن توزیع سرعت در مرزین دو ناحیه است (شرط مرزی نیومن) رابطه‌ی ۱۶.^[۱۲]

$$\left(\frac{\partial U_d}{\partial y} \right)_i = \left(\frac{\partial U_d}{\partial y} \right)_{i+1} \quad (16)$$

لذا با قرار گرفتن معادله‌های ۴ الی ۶ در رابطه‌ی ۳ و اشاره به این مهم که جریان در کاتال باز تراکم‌پذیر است، معادله‌ی دیفرانسیل معروف SKM حاصل می‌شود (رابطه‌ی ۷):^[۱۲]

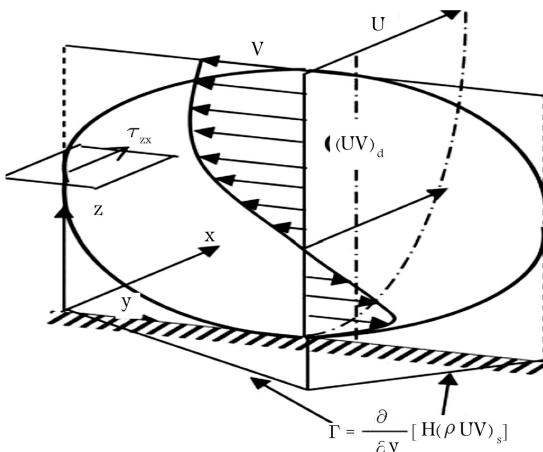
$$\begin{aligned} \rho g S \cdot H - \frac{f}{\lambda} \rho \sqrt{1 + \frac{1}{S^2}} U_d^2 + \frac{\partial}{\partial y} \left(\rho \lambda H^2 \sqrt{\frac{f}{\lambda}} U_d \frac{\partial U_d}{\partial y} \right) \\ = \frac{\partial}{\partial y} [H(\rho UV)_d] \end{aligned} \quad (7)$$

که در آن، سمت راست معادله‌ی اخیر در حقیقت همان اثر جریان‌های غیرطبولی است (رابطه‌ی ۸):^[۱۲]

$$\Gamma = \frac{\partial}{\partial y} [H(\rho UV)_d] \quad (8)$$

شکل ۲، اجزاء پارامتر Γ را در کتار بردارهای سرعت طولی و عرضی، به لحاظ مفهومی به نمایش می‌گذارد.

هر چند رفتار Γ در نهرهای طبیعی بسیار پیچیده است،^[۱۴, ۱۵] اما در کاتال کلاسیک شکل ۱ می‌توان فرم ریاضی معینی برای آن ارائه کرد. از سال ۱۹۸۸ تاکنون، پیشنهادهای مختلفی در باب مقدار پارامتر Γ ارائه شده است، که در جدول ۱ جمع‌بندی شده‌اند.

شکل ۲. متوسط عمیق اجزاء جریان‌های ثانویه.^[۱۵]

جدول ۱. مقادیر پیشنهادی پارامتر Γ از سال ۱۹۸۸ تاکنون.

Γ	مرجع	سال
۰	[۲]	۱۹۸۸
عدد ثابت	[۳]	۱۹۹۱
$\rho K \frac{\partial}{\partial y} (H U_d)$	[۸]	۲۰۰۰
$\beta \rho g S \cdot H$	[۱۶]	۲۰۰۴
$\rho g S \cdot H O(D_r, B/b)$	[۷]	۲۰۰۷

$\Gamma^* H$	کف تخت	[۱۱]	۲۰۰۸
$2\Gamma^* \xi - p$	کف مایل	[۲]	
$\rho g S \cdot H O(B/H)$		[۱۷]	۲۰۱۰
$m + ny$		[۹]	۲۰۱۵

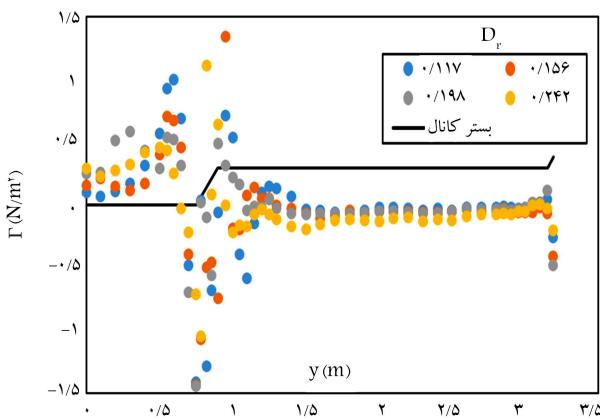
بیشینه‌ی آن در ناحیه‌ی انتقالی افزایش یافته است، سپس به طور تقریباً خطی تا انتهای سیالاب دشت کاهاش یافته است، به صفر می‌گراید.^[۱۲] در نتیجه تاکنون تمامی مراجع به ثابت بودن شبیه منحنی مذکور (مقدار Γ) اشاره کرده‌اند و با توجه به فرض مذکور معادله‌های ۱۰ الی ۱۳ به دست آمداند. به غیر از مواردی که مقطع کanal در طول مسیر تغییر جهت می‌دهد (ییچان رود)، که مقدار Γ تابعی از عرض کanal در نظر گرفته شده است، در این صورت معادلات خاص این حالت نیز ارائه شده است.^[۹]

روشن است که خطی فرض کردن تغییرات تنش ناشی از جریان‌های ثانویه (انتگرال ۳)، که به ثابت شدن Γ در هر زیرمقطع می‌انجامد، با هدف ایجاد سهولت در فرآیند محاسباتی SKM صورت گرفته است. اگر نه شکل ۳ گویاست که تغییرات ذکر شده چندان هم خطی نیستند، پس برای واکاوی بیشتر این امر، به جای انتگرال ۳، خود Γ برای ۴ آزمایش از سری دوم آزمایش‌های FCF محاسبه شده است. از آن‌جا که سرعت عرضی در آزمایش‌های FCF اندازه‌گیری نشده است، لذا از عوامل اندازه‌گیری شده، که همگی در سمت چپ معادله ۳ حضور دارند، استفاده و سمت راست رابطه‌ی اخیر، یعنی Γ ، برآورد شده است. نتایج در شکل ۴ مشاهده می‌شود.

۲.۳. تحلیل پارامتر Γ

اگر محدوده‌ی کف تخت و شبیه‌دار از کanal اصلی در شکل ۴ به طور مجزا ترسیم شود، شکل‌های ۵ و ۶ حاصل می‌شوند، که مطابق آنها چه در محدوده‌ی کف تخت و چه در محدوده‌ی کف شبیه‌دار، عموماً پارامتر Γ در عرض کanal نه فقط ثابت نیست، بلکه منحنی‌هایی با دو اکسترم نسبی‌اند. تغییر علامت Γ در عرض کanal موضوعی است که توسط عمران و نایت^[۲۰،۲۱] بررسی شده است. دو نوشتار اخیر، البته در ادامه‌ی نتایج پژوهش تامیناگا و همکاران^[۱۹،۲۲]، ارائه شده‌اند. در هر سه نوشتار اخیر، مطالعه در کanal ذوزنقه‌ی (و نه مرکب) متمرکز صورت گرفته است و عمران و نایت^[۲۰،۲۱] سلول جریان‌های ثانویه در کanal ذوزنقه‌ی را مطابق شکل ۷ محاسبه کرده‌اند.

در قسمت بالای شکل ۷ مشاهده می‌شود که برخی پژوهشگران^[۲۳] متوجه حضور ۳ سلول گردشی جریان ثانویه (منحنی‌های هم‌سرعت) برای نیمی از کanal ساده با مقطع ذوزنقه‌ی شده‌اند. سپس با تکیه به نتایج محاسبات مذکور، عمران و نایت^[۲۰،۲۱] پارامتر هیدرولیکی Γ را در همین هندسه تعیین علامت کرده‌اند (قسمت پایین شکل ۷).

شکل ۴. توزیع عرضی پارامتر Γ از معادله‌ی ۳ برای کanal FCF سری دوم.

اما به جای دو شرط مرزی اخیر، نایت و همکاران^[۲۰،۲۱] پیشنهاد بهتری برای فصل مشترک بخش‌های شبیه‌دار شکل ۱ ارائه کرده‌اند:

- پیوستگی نیروی برشی عرضی بروابعاد طول (شرط مرزی نیومن) مطابق رابطه‌ی ۱۷:

$$(H\bar{\tau}_{yx})_i = (H\bar{\tau}_{yx})_{i+1} \quad (17)$$

که با توجه به روابط ۵ به فرم رابطه‌ی ۱۸ خواهد بود:^[۱۲]

$$\mu_{i/i+1} \left(\frac{\partial U_d}{\partial y} \right)_i = \left(\frac{\partial U_d}{\partial y} \right)_{i+1} = \frac{\lambda_i}{\lambda_{i+1}} \sqrt{\frac{f_i}{f_{i+1}}} \quad (18)$$

زمانی که ضریب بی‌بعد لزجت گردابیی λ در تمام عرض کanal ثابت (برابر با ۵۶۷،۰،۰۵۶۷) فرض شود،^[۱۴] تفاوت معادله‌های ۱۶ و ۱۸ متناسب با جذر نسبت ضریب اصطکاک بستر کanal f است، که قابل ملاحظه خواهد بود.

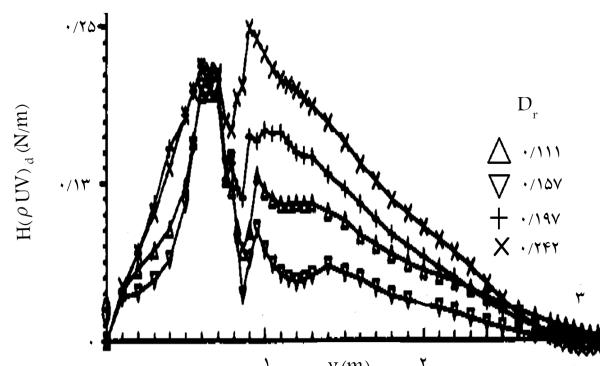
۳. بحث پیرامون روش اصلی SKM

۳.۱. محاسبه‌ی دقیق پارامتر Γ

نایت و همکاران^[۲۰،۲۱] نشان داده‌اند که مقدار Γ به علت ایفای نقش توازن موسمتوم در رابطه‌ی ۳، حساسیت بالایی دارد. در نتیجه برسی ویژگی‌های پارامتر Γ وجود اهمیت است. همچنین حل‌های عددی معادله‌ی ۷ نشان می‌دهد که مقدار Γ تأثیر مهمی در متوسط عمق سرعت U_d می‌گذارد. شیونو و نایت در بدین طرح نظریه‌ی مشترک خود در سال ۱۹۸۸ به علت غفلت از سهم وجود اهمیت اثر جریان‌های ثانویه، سمت راست تساوی ۳ یا ۷ را صفر فرض کردند،^[۱۵] اما در سال ۱۹۹۱ انتگرال عبارت مذکور به طور دقیق در آزمایش‌های FCF سری ۲ برای چند عمق مختلف محاسبه و به صورت شکل ۳ ترسیم شد.^[۲] بدین منظور کافی است مقادیر آزمایشگاهی سمت چپ معادله‌ی ۳ در اختیار باشد تا با یک انتگرال‌گیری از محور تقارن کanal متقارن شکل ۱ تا عرض دلخواه بتوان نوشت (رابطه‌ی ۱۹):^[۲]

$$[H(\rho UV)]^y = [H\bar{\tau}_{yx}]^y + \int_0^y \left(-\tau_b \sqrt{1 + \frac{1}{S^4}} + \rho g S \cdot H \right) dy \quad (19)$$

نتایج شکل ۳ نشان می‌دهد تنش ناشی از جریان‌های ثانویه d در عرض کanal ذوزنقه‌ی متقارن شکل ۳ برای ۴ عمق مختلف $H(\rho UV)$ به طور تقریباً خطی از صفر، در محور تقارن کanal تا

شکل ۳. توزیع عرضی نیروی ناشی از جریان‌های ثانویه بر واحد طول، در کanal FCF سری ۲ برای ۴ عمق نسبی مختلف.^[۲]

مطابق مفهوم جریان عرضی، مقدار $d(UV)$ در محور تقارن هر سلول به استریم خود رسیده و در دو نیم سلول های مجاور شبیه متضاد دارند. این منطقه ایجاب می کند که سه تغییر شبیه (به علت وجود ۳ سلول) در مقدار $d(UV)$ باشد، یا به عبارتی بازه هی علامتی برای $\Gamma^* = \partial(\rho UV)_d$ در کل عرض مقاطع روی دهد.

هدف از مرور سابقه ای پژوهش بر روی Γ آن نیست که از بررسی های صورت گرفته در کانال ذوزنقه ای و تغییرات Γ در آن، تغییرات عامل مذکور در کانال مرکب نتیجه شود. اما قاعع از هرگونه نتیجه گیری مستقیم یا تعیین نتایج مطالعات پیشین، تأیید عدم ثبات Γ در عرض کانال می تواند نگارنده کانال را مصمم تر سازد که بر مبنای مقادیر شکل های ۴ الی ۶، متغیر فرض کردن Γ را در عرض هر زیر مقاطع از کانال مرکب پیشنهاد کند. زیرا سیلان داشت نیز یک کانال مجذوبی است که از همان جنس و هندسه به کانال اصلی افزوده می شود. با توجه به نتایج آزمایشگاهی FCF، در تغییر علامت برای Γ در بخش کف تخت شکل ۵ و دستکم دو تغییر علامت در بخش کف مایل شکل ۶ پذیرفتنی است.

۴. مدل پیشنهادی برای تدقیق اثر جریان ثانویه

با توجه به شکل های ۵ و ۶ و مطالعی که در انتهای بخش ۳ اشاره شد، می توان ادعا کرد پارامتر Γ از درجه ۳ نسبت به مختصه عرضی y است، و از آن جا که در محدوده کف مایل، محور y مطابق رابطه ای ۱۴، با عمق کانال ۴ ارتباط خطی دارد، باز تولید معادلات ۱ به فرم روابط ۲۰ پیشنهاد می شود:

$$\begin{cases} \Gamma_{constant depth} = \rho g S_0 H (\Gamma_1 + \Gamma_2 y + \Gamma_3 y^2 + \Gamma_4 y^3) \\ \Gamma_{sideslope} = \rho g S_0 \xi (\Gamma_5 + \Gamma_6 \xi + \Gamma_7 \xi^2) \end{cases} \quad (20)$$

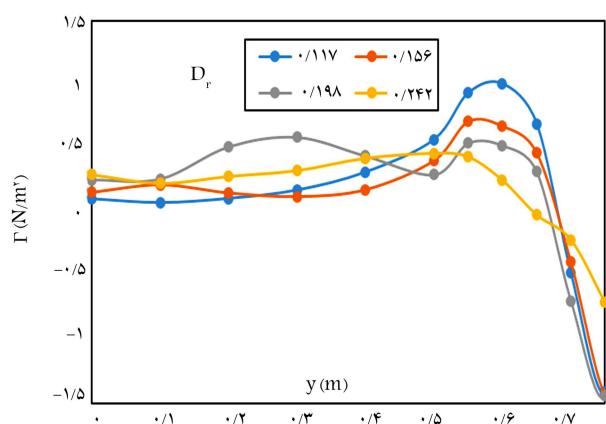
علت این که در محدوده کف مایل، چندجمله ای ناقص درجه ۳ از ۴ برگزیده شده است، ارضا کردن شرط عدم لغزش است که ایجاب می کند در مرز انتهایی سیلان داشت، که عمق جریان ۴ به صفر می گراید، سرعت و تمام کمیات وابسته به آن (از جمله Γ) نیز صفر شود.^[۱۱] پیشنهادهای ذکر شده هنگامی که در معادله ۷ اعمال شوند، به ترتیب به این موارد منجر می شوند:

- در محدوده عمیق ثابت (کف تخت) رابطه ای ۲۱:

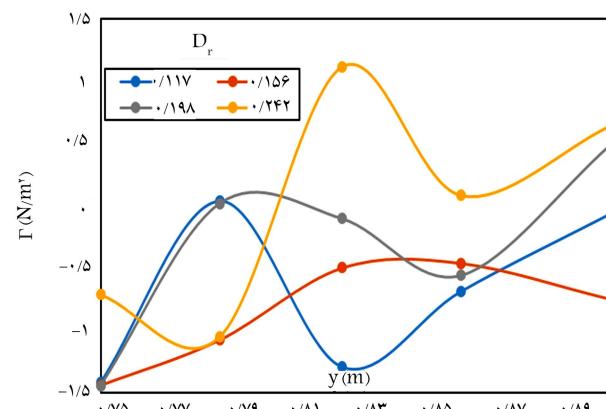
$$U_d = [A_1 e^{\gamma y} + A_2 e^{-\gamma y} + F_1(y)]^{1/2} \quad (21)$$

جدول ۲. شرط های مرزی محاسبات، بر اساس نمادهای شکل ۱.

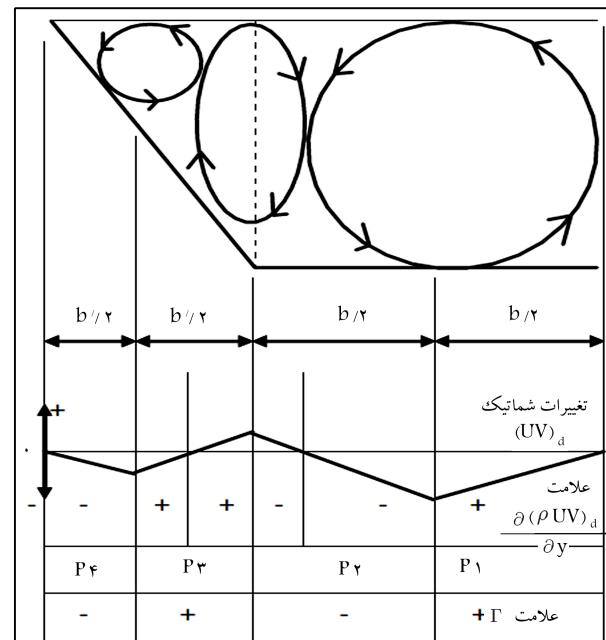
معادله ای مرتبه	مرز محاسباتی	شرط مرزی
$\frac{\partial U_{d1}}{\partial y_1} = 0$	$y_1 = 0$	تقارن کانال ۱
$U_{d1}^* = U_{dr1}^*$	$y_2 = b$	پیوستگی سرعت ۲
$-S_1 \mu_{1/r} \frac{\partial U_{d1}}{\partial y_1} = \frac{\partial U_{dr1}}{\partial \xi_1}$	$\xi_2 = H$	پیوستگی نیرو ۳
$U_{dr1}^* = U_{dr2}^*$	$y_3 = 0$	پیوستگی سرعت ۴
$\frac{\partial U_{dr1}}{\partial \xi_1} = -S_2 \mu_{1/r} \frac{\partial U_{dr2}}{\partial y_2}$	$\xi_2 = H_f$	پیوستگی نیرو ۵
$U_{dr2}^* = U_{dr3}^*$	$y_3 = b_f$	پیوستگی سرعت ۶
$-S_2 \mu_{2/r} \frac{\partial U_{dr2}}{\partial y_2} = \frac{\partial U_{dr3}}{\partial \xi_2}$	$\xi_4 = H_f$	پیوستگی نیرو ۷
$U_{dr3}^* = 0$	$\xi_4 = 0$	شرط عدم لغزش ۸

شکل ۵. توزیع عرضی پارامتر Γ برای بخش کف تخت کانال اصلی FCF سری دوم.

شکل ۶. توزیع عرضی پارامتر Γ برای بخش کف مایل کانال اصلی FCF سری دوم.

شکل ۷. سلول جریان های ثانویه در کنار علامت Γ برای کانال ذوزنقه ای.^[۲۱]

جدول ۳. ضرایب انتخابی برای سری معادلات ۲۰ در کanal اصلی.

Γ_7	Γ_6	Γ_5	Γ_4	Γ_3	Γ_2	Γ_1	آزمایشگاه
-۲۰۳,۹۲	۵۱,۱۴	-۲,۷۲	-۱,۸۵	۲,۵۸	-۱,۳۳	۰,۴۹	۰۲۰۴۰۱
-۳۹۰,۵۸	۱۰۸,۷۵	-۷,۲۷	۱۲,۰۱	-۱۳,۶۳	۷,۸	-۱,۶۲	۰۲۰۶۰۱
-۱۰۹,۳۷	۱۹,۲۱	-۰,۷۳	-۰,۴۲	۱,۲۲	-۰,۵۳	۰,۲۵	۱۰۰۳۰۱
-۱۹۸,۰۳	۷۸,۹۴	-۷,۵	-۰,۳۲	-۰,۱۴	۰,۲۸	۰,۳۳	۱۰۰۷۰۱

جدول ۴. ضرایب انتخابی برای سری معادلات ۲۰ در سیلاب دشت.

Γ_7	Γ_6	Γ_5	Γ_4	Γ_3	Γ_2	Γ_1	آزمایشگاه
-۴۹۱,۶	-۲۱,۲۶	۲,۷۴	۰,۰۶	-۰,۲۳	۰,۳۸	-۰,۴	۰۲۰۴۰۱
-۶۳۹۸,۲	۳۹۵,۷	-۱,۰۳	۰,۱۳	-۰,۳۴	۰,۳۵	-۰,۴۳	۰۲۰۶۰۱
-۲۸۷۴۲	۸۲۱,۱۶	۲,۹۲	۰,۴	-۱,۹۷	۳,۱۱	-۱,۷۵	۱۰۰۳۰۱
-۳۹۵۲,۶	۴۴۹,۲	-۸,۹۴	-۰,۱	۰,۲	۰,۰۱	۰,۰۳	۱۰۰۷۰۱

با اعمال شرط‌های ذکر شده به معادلات ۱۰ و ۱۲، دستگاه ضرایب در روش موجود^[۲۴] و با اعمال به معادلهای ۲۱ و ۲۳، دستگاه ضرایب در مدل پیشنهادی پژوهش حاضر حاصل می‌شوند (سری معادلات ۲۵).

جستجو در نتایج پژوهش‌های پیشین روش می‌سازد که در خصوص انتخاب داده‌های مشاهداتی به منظور مقایسه‌ی نتایج دو روش ذکر شده، آزمایش‌های سری FCF، به علت دقت بالا و داشتن مقطع متقان با سیلاب دشت ذوزنقه‌ی بی، مناسب‌ترین است. چهار سری ۱۰۰۴۰۱، ۰۲۰۶۰۱، ۰۲۰۵۰۱ و ۱۰۰۳۰۱ و به ترتیب با عمق‌های ۱۸,۶۹۵، ۲۱,۳۵۵، ۱۷,۶۵۴ و ۲۰,۰۳۳ سانتی‌متر انتخاب شدند. شبیب دیواره‌ی جانبی کanal اصلی در دو مورد اول $S_1 = 1$ و در دو مورد دوم $S_2 = 2$ است. لذا مقادیر Γ_1 الی Γ_7 موجود در روابط ۲۰ مطابق جدول‌های ۳ و ۴ برگزیده شدند.

انتخاب‌های اخیر بر اساس بهترین انطباق نمودار محاسباتی با آزمایشگاهی برآورد شده است. با توجه به علائم شکل ۱، در چهار کanal مذکور شبیب طولی $S_1 = ۰/۰۰۱۰۲۷$ ، عرض نیمه‌ی کanal اصلی $D_r = ۷۵m$ ، تراز بستر سیلاب دشت $h = ۰/۱۵m$ و عرض سیلاب دشت $b_f = ۲/۲۵m$ است. مقدار استاندارد $\lambda = ۰/۰۶۷$ است. این پیشنهادی انتخاب^[۱۹] و برای سیلاب دشت از رابطه‌ی معنی‌بردار نوشتار ابریل و نایت (۲۰۰۴)،^[۱۶] استفاده شده است رابطه‌ی ۲۶:

$$\lambda_{fp} = \lambda_{mc} \left(-۰,۲ + ۱/۲ D_r^{-1/۲} \right) \quad (26)$$

مقادیر ضریب اصطکاک نیز جهت بهترین انطباق با نتایج آزمایشگاهی^[۷] از اولین معادله‌ی ۶ به صورت رابطه‌ی ۲۷ انتخاب شده است:

$$f = \text{Average} \left(\frac{\Lambda \tau_b}{\rho U_d^r} \right) \quad (27)$$

در شکل‌های ۸ الی ۱۱، مقایسه‌ی بین نتایج سرعت‌های محاسباتی دو روش با مقادیر آزمایشگاهی مشاهده می‌شوند.

همچنین درصد خطای نسبی میان n مقدار مشاهداتی (Experiment) و محاسباتی (Calculated)، از معادله‌ی ۲۸ محاسبه و در جدول ۵ درج شده‌اند.

$$\% \text{Error} = \frac{100}{n} \sum_{i=1}^n \left| \frac{U_i^{\text{Experiment}} - U_i^{\text{Calculated}}}{U_i^{\text{Experiment}}} \right| \quad (28)$$

که در آن $F_1(y)$ مطابق رابطه‌ی ۲۲ محاسبه می‌شود:

$$F_1(y) = K \left[1 - \Gamma_1 - \frac{2\Gamma_2}{\gamma^2} - \left(\Gamma_3 + \frac{6\Gamma_4}{\gamma^2} \right) y - \Gamma_5 y^2 - \Gamma_6 y^3 \right] \\ K = \frac{\Lambda g S \cdot H}{f}, \gamma = \sqrt{\frac{2}{\lambda}} \left(\frac{f}{\Lambda} \right)^{\frac{1}{2}} \frac{1}{H} \quad (22)$$

• و برای محدوده‌ی با شبیب کناری S : ۱ (کف شبیدار) رابطه‌ی ۲۳:

$$U_d = \left[A_2 \xi^\alpha + A_4 \xi^{-\alpha-1} + F_2(\xi) \right]^{1/2} \quad (23)$$

که در آن، (ξ) از رابطه‌ی ۲۴ محاسبه می‌شود:

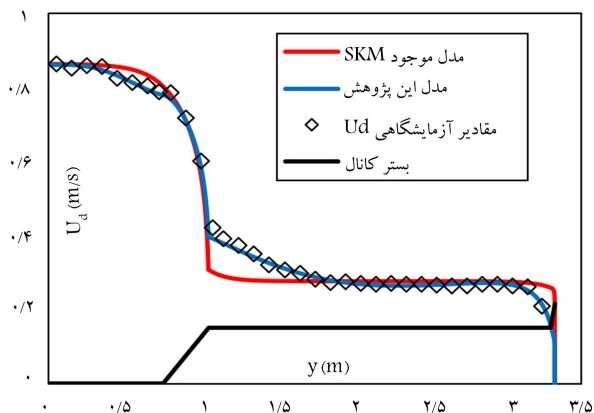
$$F_2(\xi) = g S \cdot \xi \left(\frac{1 - \Gamma_5}{\theta - \psi} - \frac{\Gamma_6 \xi}{\theta - 2\psi} - \frac{\Gamma_7 \xi^2}{\theta - 6\psi} \right) \quad (24)$$

شده‌اند. اکنون پرسش این جاست که نتایج معادلات پیشنهادی پژوهش حاضر در مقایسه‌ی با پژوهش‌های پیشین، چه بهبودی در پیش‌بینی توزیع عرضی سرعت ایجاد خواهند کرد؟

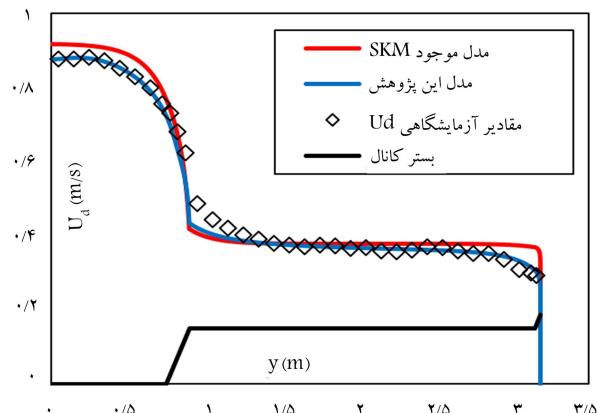
۵. مقایسه‌ی مدل پیشنهادی با روش موجود SKM

به منظور پاسخ به پرسش اخیر لازم است که نتایج دو روش با داده‌های مشاهداتی دقیق مقایسه شود. هر چند معادله‌های ۱۰ و ۱۲ در روش متداول SKM (روش FOF) و معادله‌های ۲۱ و ۲۳ در مدل پیشنهادی پژوهش حاضر، معادلاتی تحلیلی برای برآورد نگارش یک $\left(\frac{f}{\Lambda} \right)^{\frac{1}{2}}$ ، $\psi = \frac{\lambda}{S^2}$ و $\alpha = \frac{(1+S^2)^{\frac{1}{2}}}{S}$ در معادله‌های ۱۳ و ۱۴ تعریف شده‌اند. اکنون پرسش این جاست که نتایج معادلات پیشنهادی پژوهش حاضر در مقایسه‌ی با پژوهش‌های پیشین، چه بهبودی در پیش‌بینی توزیع عرضی سرعت ایجاد خواهند کرد؟

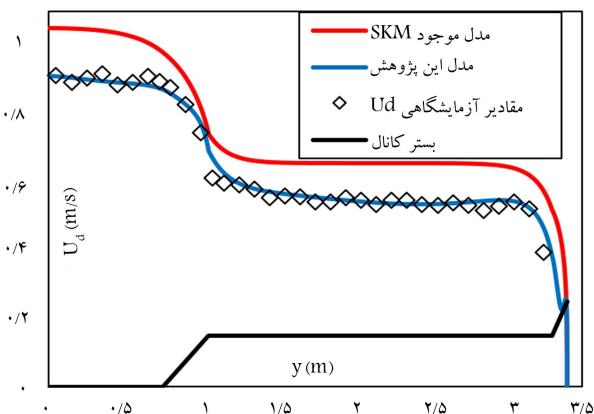
$$\begin{array}{ccccccccc}
& -\lambda & & \circ & & \circ & & \circ & \circ \\
& e^{\gamma_1 b} & e^{-\gamma_1^b} & -H^{\alpha_{\tau}} & -H^{-(\alpha_{\tau}+1)} & & & & \circ \\
-S_{\tau} \mu_{\tau/\tau} \gamma_1 e^{\gamma_1^b} & S_{\tau} \mu_{\tau/\tau} \gamma_1 e^{-\gamma_1^b} & -a_{\tau} H^{\alpha_{\tau}-1} & (\alpha_{\tau}+1) H^{-(\alpha_{\tau}+1)} & & & & & \circ \\
\circ & \circ & H_f^{\alpha_{\tau}} & H_f^{-(\alpha_{\tau}+1)} & -\lambda & -\lambda & & & \circ \\
\circ & \circ & -\alpha_{\tau} H_f^{\alpha_{\tau}-1} & -(\alpha_{\tau}+1) H_f^{-(\alpha_{\tau}+1)} & S_{\tau} \mu_{\tau/\tau} \gamma_1 & -S_{\tau} \mu_{\tau/\tau} \gamma_1 & & & \circ \\
\circ & \circ & \circ & \circ & e^{\gamma_{\tau} b_f} & e^{-\gamma_{\tau} b_f} & -H_f^{\alpha_{\tau}} & & \circ \\
\circ & \circ & \circ & \circ & -S_{\tau} \mu_{\tau/\tau} \gamma_1 e^{\gamma_{\tau} b_f} & S_{\tau} \mu_{\tau/\tau} \gamma_1 e^{-\gamma_{\tau} b_f} & -\alpha_{\tau} H_f^{\alpha_{\tau}-1} & & \circ \\
\circ & \circ & \circ & \circ & & & & & \circ \\
\hline
A_1 & & \circ & & -\frac{\lambda}{\gamma_1} F_{\lambda} \Big|_{y_1=b} & & & & \circ \\
A_{\tau} & & \omega_{\tau} H - k_{\tau} & & F_{\tau} \Big|_{\xi_{\tau}=H} - F_{\lambda} \Big|_{y_1=b} & & & & \circ \\
A_{\tau} & & \omega_{\tau} & & \frac{\partial F_{\tau}}{\partial \xi_{\tau}} \Big|_{\xi_{\tau}=H} + S_{\tau} \mu_{\tau/\tau} \frac{\partial F_{\tau}}{\partial y_1} \Big|_{y_1=b} & & & & \circ \\
x A_{\tau} & = & -\omega_{\tau} H_f + k_{\tau} & & F_{\tau} \Big|_{y_{\tau}=0} - F_{\tau} \Big|_{\xi_{\tau}=H_f} & & & & \circ \\
A_5 & & -\omega_{\tau} & & -S_{\tau} \mu_{\tau/\tau} \frac{\partial F_{\tau}}{\partial y_{\tau}} \Big|_{y_{\tau}=0} - \frac{\partial F_{\tau}}{\partial \xi_{\tau}} \Big|_{\xi_{\tau}=H_f} & & & & \circ \\
A_{\tau} & & \omega_{\tau} H_f - k_{\tau} & & F_{\tau} \Big|_{\xi_{\tau}=H_f} - F_{\tau} \Big|_{y_{\tau}=b_f} & & & & \circ \\
A_{\tau} & & \omega_{\tau} & & \frac{\partial F_{\tau}}{\partial \xi_{\tau}} \Big|_{\xi_{\tau}=H_f} + S_{\tau} \mu_{\tau/\tau} \frac{\partial F_{\tau}}{\partial y_{\tau}} \Big|_{y_{\tau}=b_f} & & & & \circ \\
A_{\lambda} & & \circ & & & & & & \circ
\end{array}$$

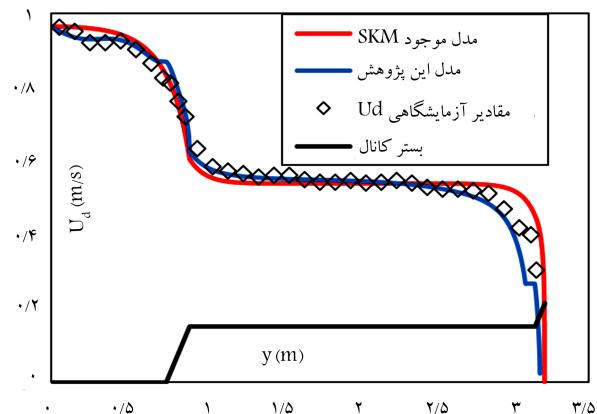
شکل ۱۰. توزیع عرضی متوسط عمقی سرعت در کانال FCF سری ۱۰۰۳۰۱.

شکل ۸. توزیع عرضی متوسط عمقی سرعت در کانال FCF سری ۱۰۴۰۲۰۰

شکل ۱۱. توزیع عرضی متوسط عمقی سرعت در کانال FCF سری ۱۰۰۷۰۱

شکل ۹. توزیع عرضی متوسط عمقی سرعت در کانال FCF سری ۱۰۶۰۰

جدول ۵. درصد خطای محاسباتی از مشاهداتی مطابق معادله‌ی ۲۸.

آزمایشگاهی	Model Pژوهش حاضر	SKM	Model موجود	FCF
۲,۷۳	۶,۶۴	۰ ۲۰۴۰۱		
۲,۵۲	۵,۲۹	۰ ۲۰۶۰۱		
۱,۶۵	۶,۶۴	۱۰۰۳۰۱		
۲,۲۴	۱۸,۱۳	۱۰۰۷۰۱		

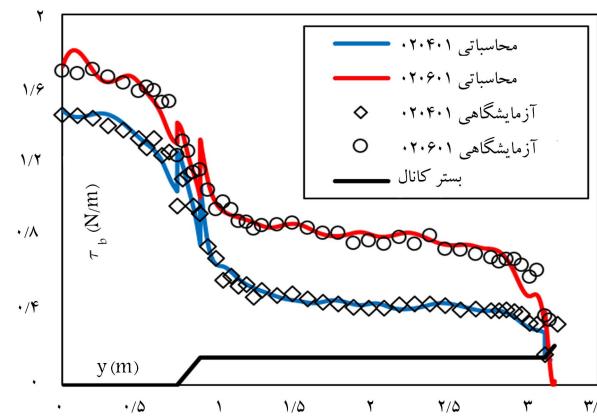
کanal (در هر دو بخش با کف تخت و شیب دار) با وجود ساده‌سازی، از دقت روش محاسباتی می‌کاهد. لذا در نوشتار حاضر، مدل نوینی جهت شبیه‌سازی دقیق Γ در عرض کanal، بر اساس نتایج آزمایشگاهی ارائه شده است. مقایسه‌ی نتایج حاصل از دو روش مذکور، که در شکل‌های ۸ الی ۱۱ و جدول ۵ به تصویر کشیده شده‌اند، به این قرار است:

(۱) بر پایه‌ی تحلیل تغییرات Γ در عرض کanal، مناسب‌ترین تابع تغییرات عامل Γ ، چندجمله‌ی درجه‌ی سوم تشخیص داده شد و متناسب با مقادیر مشاهداتی، بهترین توابع برای نمونه‌های مورد تحلیل در نوشتار حاضر، برازش داده شدند.

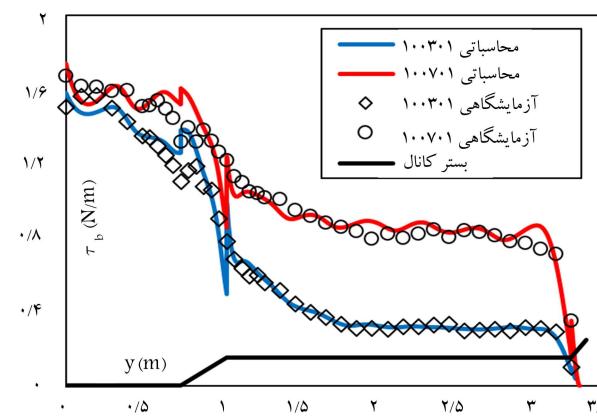
(۲) نتایج مدل پیشنهادی پژوهش حاضر نشان می‌دهد که مدل برآمده از معادلات درجه‌ی سه Γ نسبت به y ، در حالی که با همان شرط مرزی مدل موجود SKM حل شوند و همان ضرایب λ و f را در کanal اصلی و سیلاند داشته باشند، بسیار به مقادیر آزمایشگاهی U_d نزدیک‌تر خواهند بود، که این مهم نشان دهنده‌ی برتری مدل پیشنهادی به سایر مدل‌های جدول ۱ است.

(۳) سایر پارامترهای مدل SKM در محاسبات پژوهش حاضر ثابت فرض شده‌اند. با وجود پیشنهادهایی که در مراجع برای تدقیق f پیشنهاد شده است، مقایسه‌ی مقادیر آزمایشگاهی توزیع عرضی تنش برشی بستر کanal با مقادیر حاصل از اولین معادله‌ی ۶ در شکل‌های ۱۲ و ۱۳ نشان می‌دهد که تخمین معادله‌ی ۲۷ همچنان تقریب خوبی دارد.

(۴) همان طور که شکل ۱۱ و آخرین سطر جدول ۵ نشان می‌دهد، با وجود استفاده از شرط‌های مرزی نوین نوشتار تانگ و نایت ($20\ 10$)^[۱۷] و انتخاب ضرایب λ و f مطابق توصیه‌ی مرجع اخیر، باز هم نتایج مدل موجود SKM، با مقادیر آزمایشگاهی، اختلاف قابل ملاحظه‌ی دارد. این مهم نشان دهنده‌ی عدم اعتبار نظریه‌ی پیشین اثر جریان‌های عرضی در عمق‌های بالا، به ویژه انتخاب $\Gamma = \beta \rho g S \cdot H$ است.

شکل ۱۲. مقادیر آزمایشگاهی و محاسباتی (y) از معادله‌ی ۲۷ و اولین معادله‌ی ۶.

شکل ۱۳. مقادیر آزمایشگاهی و محاسباتی (y) از معادله‌ی ۲۷ و اولین معادله‌ی ۶.

۶. نتیجه‌گیری

در مدل SKM^[۱۵] با شرط‌های مرزی، که در نوشتار تانگ و نایت ($20\ 10$)^[۱۷] معرفی شده است، حل تحلیلی توزیع عرضی متوسط عمقی سرعت طولی در کanal مرکب ارائه شده است. در نوشتار حاضر، اهمیت تأثیر آثار جریان‌های غیرطولی به طور مفصل بررسی و تبیین شد که فرض ثابت بودن پارامتر هیدرولیکی Γ در عرض

پانوشت‌ها

- Shiono & Knight
- Shiono and Knight Method
- Divided channel Method
- Single channel method
- Coherence method
- shear layer
- science and engineering research council - flood channel facility
- reynolds averaged navier-stokes equations

9. Abril

منابع (References)

- Haque, S. "The effect of eddy viscosity profiles of steady flow in a uniform rough channel", *J. Fluid. Mech.*, **5**(2), pp. 310-316 (1958).
- Shiono, K. and Knight, D.W. "Two-dimensional analyt-

- ical solution for a compound channel”, in *Proceedings of 3rd international symposium on refined flow modelling and turbulence measurements*, pp. 503-510, Tokyo, Japan (1988).
3. Shiono, K. and Knight, D.W. “Turbulent open channel flows with variable depth across the channel”, *J. Fluid. Mech.*, **222**, pp. 617-646 (1991).
 4. Liao, H. and Knight, D.W. “Analytic stage-discharge formulas for flow in straight prismatic channels”, *J. Hyd. Eng.*, **113**(10), pp. 1111-1122 (2007).
 5. Rameshwaran, P. and Shiono, K. “The averaged modelling of overbank flow in meandering channels”, in *River Flow 2004, Proc., 2nd Int. Conf. on Fluvial Hyd.*, pp. 329-335, Napoli, Italy (23–25 June, 2004).
 6. Tominaga, A. and Knight, D.W. “Numerical evaluation of secondary flow effects on lateral momentum transfer in overbank flows”, in *River Flow 2004, Proc., 2nd Int. Conf. on Fluvial Hyd.*, pp. 353-361, Napoli, Italy (23–25 June, 2004).
 7. Omran, M. “New developments in predicting stage-discharge curves, velocity”, *Wat. Env. J.*, **22**(2), pp. 131-136 (2007).
 8. Ervine, D.A., Koopaei, K.B. and Sellin, R.H.J. “Two dimensional solution for straight and meandering overbank flows”, *J. Hyd. Eng.*, **126**(9), pp. 653-669 (2000).
 9. Tang, X. and Knight, D.W. “The lateral distribution of depth-averaged velocity in a channel flow bend”, *J. Hyd. Env. Res.*, **9**(4), pp. 532-541 (2015).
 10. Gunawan, B., Sun, X., Sterling, M. and et al. “The application of LS-PIV to a small irregular river for inbank and overbank flows”, *Flow. Meas. Inst.*, **24**, pp. 1-12 (2012).
 11. Tang, X. and Knight, D.W. “A general model of lateral depth-averaged velocity distributions for open channel flows”, *Ad. Wat. Res.*, **31**(5), pp. 846-857 (2008).
 12. Knight, D.W., Hazlewood, C., Lamb, R. and et al. “Practical channel hydraulics”, *Roughness, Conveyance and Aflux*, London, UK: CRC Press/Balkema; Taylor & Francis Group (2018).
 13. Knight, D. and Sellin, R.H.J. “The SERC flood channel facility”, *J. Inst. Wat. Env. Man.*, London, **1**(2), pp. 198-204, (1987).
 14. Gunawan, B., Sterling, M., Tang, X. and et al. “Measuring and modelling flow structures in a small river”, in *River Flow 2010, Proc., 5nd Int. Conf. on Fluvial Hyd.*, pp. 179-186, Braunschweig, Germany (8–10 Sept., 2010).
 15. Chlebek, J. and Knight, D.W. “A new perspective on sidewall correction procedures, based on SKM modelling?”, in *River Flow 2004, Proc., 2nd Int. Conf. on Fluvial Hyd.*, pp. 329-335, Napoli, Italy (23–25 June, 2004).
 16. Abril, J. and Knight, D.W. “Stage-discharge prediction for rivers in flood applying a depth averaged model”, *J. Hyd. Res. IAHR*, **42**(6), pp. 616-629 (2004).
 17. Tang, X. and Knight, D.W. “Analytical models for velocity distributions in open channel flows”, *J. Hyd. Res. IAHR*, **47**(4), pp. 418-428 (2010).
 18. Knight, D.W., Omran, M. and Abril, B.J. “Boundary conditions between panels in depth-averaged flow models revisited”, in *River Flow 2004, Proc., 2nd Int. Conf. on Fluvial Hyd.*, pp. 371-380, Napoli, Italy (23–25 June, 2004).
 19. Knight, D.W. and Abril, J. “Refined calibration of a depth-averaged model for turbulent flow in a compound channel”, *Pros. Ins. Civ. Eng. Wat. Marit. Ene.*, **118**(3), pp. 151-159 (1996).
 20. McGahey, C., Samuels, P.G. and Knight, D.W. “A practical approach to estimating the flow capacity of rivers-application and analysis”, in *River Flow 2006, Proc., 3nd Int. Conf. on Fluvial Hyd.*, pp. 303-312, Lisbon, Portugal (6-8 Sept., 2006).
 21. Omran, M. and Knight, D.W. “Modelling the distribution of boundary shear stress in open channel flows”, in *River Flow 2006, Proc., 3nd Int. Conf. on Fluvial Hyd.*, pp. 397-404, Lisbon, Portugal 6-8 Sept., 2006).
 22. Knight, D.W. and Omran, M. “Modelling depth-averaged velocity and boundary shear in trapezoidal channels with secondary flows”, *J. Hyd. Eng.*, **133**(1), pp. 39-47 (2007).
 23. Tominaga, A., Nezu, I., Ezaki, K. and Nakagawa, H. “Three-dimensional turbulent structure in straight open channel flows”, *J. Hyd. Res. IAHR*, **27**(1), pp. 149-173 (1989).
 24. Knight, D.W. “Hydraulic problems in flooding: from data to theory and from theory to practice”, in *Experimental and Computational Solutions of Hydraulic Problems, International School of Hydraulics*, pp. 1-34, Lachow, Poland, Springer (May, 2012).
 25. Tang, X. and Knight, D.W. “A general model of lateral depth-averaged velocity distributions for open channel flows”, *Ad. Wat. Res.*, **31**(5), pp. 846-857 (2008).